

som Den overordentlige Kommission og Ministeriet har truffet med dem. For indeværende Aar betyder Sukkerordningen for Staten en betydelig Gevinst — jeg kan ikke sige nøjagtigt hvor mange Millioner, det er jo formentlig heller ikke helt opgjort endnu — men jeg skulde mene, at Staten vel nok vil tjene en 18—20 Mill. Kr. ved Sukkerordningen for indeværende Aar, og det er dog en ret antagelig Fortjeneste. En Snes Millioner Kroner er dog Penge selv i disse Tider, og navnlig synes jeg, man kan fremhæve, at det er et smukt Beløb, naar man tager i Betragtning, at faktisk har Sukkerroedyrkerne faaet en Betaling, der var rimelig, og som stod i passende Forhold til den Betaling, der gaves andre Landmænd for deres Produkter, men desuden har Sukkerfabrikkerne faaet en Betaling, som de paa ingen Maade kan sige ikke har været fair, og det danske Folk har faaet Sukkeret til en meget lav Pris. Hele den Mængde Sukker, der sælges til almindeligt Forbrug, sælges jo til en usædvanlig lav Pris maalt med Priserne udenfor Danmark. Til Gengæld betaler Industrien noget mere for Sukkeret, men selv Industrien betaler heller ikke Verdensmarkedets Pris. Hvis Industrien skulde købe Sukker paa Verdensmarkedet, vilde den komme til at betale ganske andre Priser.

Alt i alt maa jeg altsaa mene, at den Ordning, vi har haft for 1919 og for øvrigt ogsaa for det forudgaaende Aar, har alle Parter kunnet være tilfredse med, og den har for hele det danske Samfund været meget fordelagtig. Særlig ud fra disse Betragtninger kan jeg selvfølgelig anbefale, at man vedtager Lovforslaget, som det her foreligger, hvorved man sikrer Befolkningen Sukker til rimelig Pris ogsaa for det kommende Aar. Det er jo muligt, at det hele kan forme sig saaledes, at man kan beholde den Sukkerpris, man nu har, ogsaa for det kommende Aar, uden at Statskassen behøver at lide noget som helst Tab ved det. Kan man ikke opnaa de Eksportpriser, som forudsættes, er der en Mulighed for, at man kan gaa til en Forhøjelse af Sukkerprisen, men det er et Spørgsmaal, som først senere maa tages op til Behandling.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget og kan anbefale det til hurtig Fremme. Jeg skønner ikke, at der er nogen Rimelighed for at sende det i et Udvalg.

Larsen-Badse: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag.

Naar jeg kunde ønske at knytte nogle Bemærkninger dertil, er det foranlediget dels af et af de Bilag, som følger med Lovforslaget, dels af en enkelt Udtalelse af Socialdemokratiets Ordfører, Hr. Hauge. Jeg slutter mig til Venstres Ordførers Udtalelse, at det ikke er Tiden her at fremsætte principielle Betragtninger i denne Sag, da denne Behandling jo i Virkeligheden er en ren Formalitet, og denne Overenskomst allerede skulde have haft Lovkraft for ca. 3 Maaneder siden.

Jeg vil da begynde med at udtale min Tilfredshed med, at det er Landbrugsministeren, der fremsætter dette Lovforslag, der i saa høj Grad berører Landbruget. Det varsler, forekommer det mig, en ny Tid, at saadanne Sager, som i Virkeligheden burde sortere under Landbrugsministeriet, bliver flyttet fra Indenrigsministeriet og derhen, hvor de hører hjemme. Men paa den anden Side maa jeg jo erkende, at Ordningen af Sukkerproduktionen her i Landet under de forhaandenværende Verdensforhold ikke er et Spørgsmaal, der alene vedrører de to Parter, Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne, men at det ernæringsmæssigt set har i høj Grad Betydning, og jeg er enig med Socialdemokratiets Ordfører, Hr. Hauge, i, at vi maa prise os lykkelige ved Tanken om, at vi paa dette særlige Omraade indtager vel nok den allergunstigste Stilling i Verden.

Der er altsaa ikke Grund til at fordybe sig videre i Sukkerproduktionens ernæringsmæssige eller nationaløkonomiske Betydning, men jeg vil dog pege paa, at den nationaløkonomiske Betydning i Virkeligheden er større, end maaske mange er tilbøjelige til at mene. Man ved ikke, hvilke Vilkaar vor Industri herhjemme kan faa i den Tid, der kommer. Den er vanskeligt stillet derved, at den skal have sit Raamateriale udefra. Paa dette Omraade er der i Tidens Løb vokset en meget stor Industri op, der har den uvurderlige Fordel, at den har Raamaterialet her i Landet, en Industri saa stor, at jeg tror, jeg ikke tager fejl, naar jeg kalkulerer, at alene Lønninger og Arbejdsfortjenester, som staaar i Forbindelse med denne Industri, kan sættes til ikke mindre end 20 Mill. Kr. Denne Industri har tillige paa de Egne, hvor den drives rationelt, den allerstørste lokale Betydning, navnlig i Retning af at hindre Arbejdsløshed m. m. Lad mig lige i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at medens Forholdet ude omkring i de sukkerroedyrkende Egne er det, at Arbejderne, deres Hustruer og Børn gaar i Roemarkerne og der indkasserer en stor Fortjeneste, har man det Særsyn, at